

2. Про затвердження Порядку, умов та строків розроблення і проведення єдиного державного кваліфікаційного іспиту та критеріїв оцінювання результатів: наказ МОЗ від 19.02.2019 р. № 419.
3. Сучасні технології підвищення якості медичної освіти / В. Г. Марічереда, О. П. Рогачевський, В. І. Борщ, Н. В. Кривцова — 2018 — № 2 — С. 70–74.

**СИТУАЦІЙНЕ КЛІНІЧНЕ ЗАВДАННЯ В УМОВАХ
ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ЯК МЕТОД ВИРІШЕННЯ
ПРОБЛЕМИ ЗАЛУЧЕННЯ ЛІКАРІВ ПРАКТИЧНОЇ ОХОРОНИ
ЗДОРОВ'Я ДО ВПРОВАДЖЕННЯ В КЛІНІЧНУ ПРАКТИКУ
ДОСЯГНЕНЬ ДОКАЗОВОЇ МЕДИЦИНИ**

Чурсіна Т.Я.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

В умовах сьогодення (тривалої складної епідситуації) найбільш оптимальною в реалізації безперервного професійного розвитку (БПР) лікарів практичної охорони здоров'я є дистанційна форма навчання, незважаючи на певні її недоліки, насамперед, неможливість «живого» спілкування з педагогом та «тематичним» хворим. БПР передбачає формування та підтримання рівня компетентності впродовж усього професійного життя спеціаліста. Ефективність навчання на етапах БПР найбільшою мірою залежить від ступеня усвідомлення лікарем-слухачем сенсу навчання: необхідності здобуття нових знань, умінь та навичок, необхідних для власного професійного зростання, комунікацій, готовності до певних кроків у лікувально-діагностичному процесі через адаптацію до сучасних вимог. Досвідчений фахівець повинен розуміти основні принципи доказової медицини (ДМ), володіти навичками роботи з її інформаційними ресурсами, засвоїти принципи критичного оцінювання медичної наукової інформації та впровадження в практичну діяльність сучасних ефективних та безпечних методів профілактики, діагностики та лікування захворювань.

Основною моделлю навчання на клінічних кафедрах, безперечно, є «тематичний» хворий [1]. В умовах дистанційного навчання особливої значущості набуває така форма вирішення питань діагностики, диференційної діагностики, обґрунтування діагнозу, лікування конкретного пацієнта, як ситуаційне завдання (клінічні сценарії). Складання таких завдань потребує від викладача високого рівня знань та достатнього досвіду практичної роботи, адже застосування принципів ДМ у сучасній медичній практиці передбачає критичне оцінювання наукової інформації та опору на

власний клінічний досвід. За допомогою клінічної ситуації викладач-професіонал зможе донести до лікаря доцільність використання в практичній діяльності стандартизованих документів, впливаючи тим самим на причини, через які лікарі не використовують належно клінічні настанови при наданні медичної допомоги (відсутність інформації щодо клінічних настанов, поінформованості щодо суті висвітлених у них положень, згоди з окремими їхніми положеннями, мотивації щодо впровадження змін, переконання лікаря в тому, що він не здатний виконати ці положення, переконання щодо позитивного впливу запропонованих заходів на прогноз тощо). Використання клінічних «віртуальних» ситуацій, складених на підґрунті реальних клінічних випадків, дає змогу оптимізувати навчальний процес через прискорення засвоєння значного об'єму інформації за обмежений період часу, поглиблення навичок клінічного мислення і спроможності приймати відповідальні рішення, підвищення самооцінки лікарів-слухачів. Важливою умовою вирішення цих завдань повинно бути використання даних основних сучасних джерел ДМ на кожному етапі діагностики, лікування захворювання в пацієнта, проведення профілактичних заходів. Такий підхід допоможе лікарю відповідально приймати терапевтичні рішення й бути при цьому впевненим в ефективності та безпеці методу лікування для конкретного пацієнта [2].

Висновки. Отже, у процесі вирішення клінічного ситуаційного завдання, яке відтворює ведення пацієнта в умовах реальної клінічної практики з використанням даних ДМ, можна оптимізувати клінічне мислення лікаря, сприяти поінформованості та адаптації лікарів щодо сучасних методів ведення хворих на основі доказових даних.

Список використаних джерел

1. Маткаримова Д. Ш. Технология конструирования ситуационных задач у содержании практического обучения / Д. Ш. Маткаримова // Молодой ученый. — 2012. — №4 (39). — С. 434–437. — Режим доступа: <https://moluch.ru/archive/39/4597/>.
2. Попович В.І. Доказова медицина: нюанси застосування в умовах сучасної клінічної практики / В.І. Попович // Медична газета «Здоров'я України». — 2019. — №3 (59). — Режим доступу: <https://health-ua.com/article/44949-dokazova-meditsina-nyuansi-zastosuvannya--v-umovah-suchasno-kljnchno-praktik>.